

шляхів підвищення його прибутковості. Важливим моментом у діяльності підприємства є виявлення та кількісне вимірювання впливу різних факторів на показники прибутковості, пошук резервів зростання рентабельності роботи підприємства та обґрунтування і розробка заходів щодо використання виявлених резервів. Підводячи підсумки, зауважимо, що підвищення ефективності діяльності підприємств у світі та швидкий розвиток бізнесу підвищує їх прибутковість. В свою чергу для збільшення прибутковості підприємства важливо проводити детальний аналіз його внутрішніх можливостей, тобто розглянути усі резерви зниження собівартості продукції, а також зосередити увагу на взаємодії з ринком, для цього слід детально аналізувати ситуацію на ньому, знайти «свого» споживача та проводити правильну цінову політику.

Список використаних джерел:

1. Дзюбенко Л. М. Методологічні особливості планування прибутковості підприємства: міжвід. наук. збірник. Київ: КНЕУ, 2000. 289с.
2. Каширська О. М. Сутність прибутковості в аналітично-управлінській системі підприємства: науковий вісник. Чернівці, 2008. 340 с.
3. Огійчук М.Ф. Суть прибутку та підходи до методики його визначення: економіка АПК. 2009. 356 с.

ОРГАНІЗАЦІЯ АНАЛІТИЧНОЇ РОБОТИ ПІДПРИЄМСТВА

Г. Г. СОБОЛЄВА, канд. екон. наук, доцент

Б. О. НОЖЕНКО, здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня

*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
soboliva.ag@gmail.com*

Проведення аналітичної роботи на підприємстві спрямоване на забезпечення прийняття ефективних управлінських рішень та запобігання негативним впливам. Для цього необхідно підібрати й оптимально використовувати велику кількість різноманітних показників ефективності, чого одночасно можна досягти лише шляхом глибокого вивчення технології, економіки та організації виробництва, стану бухгалтерського обліку та звітності, особливості взаємозв'язку тем економічного аналізу, а також правильну організацію праці працівників, залучених до економіко-аналітичної роботи на підприємстві. Успішне вирішення завдань вимагає прозорої організації аналітичної роботи. Організацію зазвичай розуміють як створення узгодженої та постійної системи для виконання певної роботи або досягнення певної кінцевої мети [1].

Організація аналізу в компанії охоплює широкий спектр питань, включаючи організацію служби аналізу; організація технології аналітичного процесу; розробка загальних принципів і процедури аналізу; організаційне, методичне, матеріально-технічне забезпечення; загальне керівництво, облік виконаної аналітичної роботи та прийняття раціональних управлінських рішень; розвиток та вдосконалення економічного аналізу на підприємстві з метою підвищення якості менеджменту тощо.

Організація аналітичної роботи – це система раціонально скоординованих заходів, спрямованих на всебічне дослідження господарської діяльності аналізованого підприємства та його окремих структурних підрозділів. Комплексність і системність організації аналітичної роботи забезпечується плануванням, яке полягає в складанні комплексного плану організації всієї аналітичної роботи на підприємстві та планів окремого виду аналізу, зазначеного в зведеному плані.

Виконання заходів, зазначених у плані аналізу виконання аналітичної роботи, здійснюється в певному порядку. Кількість кроків для виконання окремих послідовних процедур різна. Економісти виділяють три, п'ять, шість і навіть дев'ять ступенів [2].

Аналіз повинен базуватися на останніх наукових досягненнях з використанням науково обґрунтованих методів. Розподіл аналітичної роботи між окремими провайдерами дозволить зрозуміти всі аспекти роботи та виключить можливість проведення багаторазових перевірок. А завдяки використанню передових методів і програмного забезпечення воно буде ефективним і сучасним. Не менш важливою вимогою є правильний розподіл відповідальності між тими, хто проводить аналіз, і окремими підрозділами компанії. Дотримання цієї вимоги забезпечить раціональне використання робочого часу працівників і дотримання комплексності аналізу. Також для ефективного використання робочого часу варто створити спеціальні методики, скласти порівняльні таблиці для оцінки та узагальнення результатів аналізу. Безпосередня підготовка до аналізу пов'язана із значним виконанням організаційних питань, тобто підготовчого етапу.

Залежно від виконавців, визначених цілей і завдань аналізу, функціональних можливостей аналітичної бази даних можливі наступні альтернативні підходи до аналітичних процедур [2]: формалізований, суворо регламентований за часом і обсягом, творчий.

Щоб аналіз міг правильно передбачити стан економічної діяльності, він повинен використовувати надійні та послідовні показники, оскільки недостовірні інформація означає висновки, а отже, ненадійні управлінські рішення. Основним джерелом інформації є бухгалтерський облік і звітність підприємства.

Структуровані та оброблені результати аналітичної роботи можуть бути представлені без тексту, у вигляді таблиць, схем, графіків, схем, номограм і описово, у вигляді довідкових текстів, контрольних звітів, аналітичних і доповідних записок, пояснювальні записки до звітів, які є

послідовними, а результати аналізу викладені логічно відповідно до наміченого плану аналітичної роботи.

Систематизація, узагальнення та впровадження результатів аналітичної роботи є одним із найскладніших етапів усієї роботи. Це пов'язано з тим, що тут необхідно не тільки об'єктивно оцінити факти, розпізнати негативні сторони бізнесу, а й передбачити майбутнє, що дуже складно і відповідально.

Огляд функцій найпопулярнішого на сучасному ринку програмного забезпечення для автоматизації аналітичної роботи показав, що всі вони мають певні недоліки, а саме: високу ціну, недостатню кількість вбудованих аналітичних методів, необхідних інструментів, неможливість врахувати специфіку даної галузі, що суттєво впливає на якість аналітичних досліджень. Найбільш оптимальне програмне забезпечення в основному сумісне з програмним забезпеченням, в якому ведеться бухгалтерський облік підприємства; по-друге, дають змогу врахувати всі деталі діяльності конкретної компанії та вимоги керівників; по-третє, мати вартість, співмірну з можливостями програмного продукту, за які споживач цього продукту готовий заплатити.

Список використаних джерел:

1. Ізмайлова К.В. Фінансовий аналіз в будівництві: навч. посібник. Київ: 2017. 796 с.
2. Лазаришина І.Д. Методологія та організація економічного аналізу : монографія. Рівне: УДУВГП, 2014. 112 с.

НАПРЯМКИ ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТІВ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН З МЕТОЮ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ У ТРАНСКОРДОННОМУ ПРОСТОРИ

Ю. О. ЦИБУЛЬСЬКА, канд. екон. наук
*Інститут розвитку села та сільського господарства,
Польська Академія Наук
00-330, Польща, м. Варшава, вул. Новий Світ 72
tsybulska.yulia@gmail.com*

При працевлаштуванні в межах транскордонного регіону задіяні всі без виключення суб'єкти економічних відносин у транскордонному просторі, кожен з яких виконує специфічні функції (табл. 1.).

Взаємодія вищенаведених суб'єктів між собою має певні особливості:

1. Взаємодія між **органами влади** з різних боків кордону (на всіх рівнях, у т.ч. між консульствами) націлена на усунення перешкод працевлаштування шляхом координації, узгодження і зближення соціального, трудового та міграційного законодавства, здійснення спільних досліджень ринку та контролю за дотриманням чинного законодавства;
2. Взаємодія між **органами влади** всіх рівнів та **мешканцями**, зокрема: